

POSTANOWIENIE

Dnia 26 lutego 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki

w sprawie M. W.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 26 lutego 2015 r. zażalenia skazanego na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 10 grudnia 2014 r. o odmowie przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku

postanowił:

uchylić zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Zażalenie jest zasadne. Bezprzedmiotowe było wydanie postanowienia o odmowie przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku z dnia 16 września 2014 r., skoro skazany ten wniosek złożył w terminie. Pismo w tym przedmiocie zostało sporządzone w dniu 13 września 2014 r. (data pisma), ale jak przyjął Sąd Apelacyjny, skazany złożył je w Administracji Aresztu Śledczego w G. w dniu 17 września 2014 r. Sąd Apelacyjny uznał, że był to wniosek o doręczenie odpisu wyroku. Wyraził jednak pogląd, że skoro odpis wyroku został skazanemu doręczony z urzędu w dniu 22 września 2014 r., to dopiero od tej daty biegł mu termin do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku, a skazany w tym terminie takiego wniosku nie złożył. Zdaniem tego Sądu, pisma skazanego złożonego w dniu 17 września 2014 r., nie można zatem traktować jako wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku.

Ten pogląd nie jest jednak trafny. Zauważyć bowiem należy, że choć na przedmiotowym piśmie widnieje data 13.09.2014 r., a więc świadcząca o jego sporządzeniu przed wydaniem wyroku, to decydujące znaczenie ma data jego złożenia. Z treści tego pisma wynika, że skazany domaga się przesłania „odpisu postanowienia sądu z dnia 16.09.2014 r.” Chodzi tu o wyrok Sądu Apelacyjnego wydany w tym dniu, na którego ogłoszenie skazany nie został doprowadzony. Dla poczynienia prawidłowych ustaleń co do intencji skazanego decydujący powinien być fakt, że wniosek został złożony w terminie siedmiu dni od ogłoszenia wyroku. Mogło to oznaczać, że zamiarem skazanego było otwarcie drogi do wniesienia kasacji. Tak też wynika z jego późniejszych pism. Dlatego też, wobec obowiązywania zasady ograniczonego formalizmu w odczytywaniu znaczenia czynności procesowej (art. 118 § 1 k.p.k.), należało wezwać skazanego do wyrażenia stanowiska w tym przedmiocie.

Natomiast Sąd Apelacyjny zbyt dużą wagę nadał czynności doręczenia skazanemu z urzędu odpisu wyroku w trybie 419 § 2 w zw. z art. 458 k.p.k. i wobec tego przyjął, że zgodnie z art. 422 § 2 w zw. z art. 457 § 2 k.p.k. termin do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku rozpoczynał bieg od daty doręczenia. Należy jednak zauważyć, że kodeks postępowania karnego nie uzależnia skutecznego złożenia wniosku od dokonania czynności doręczenia odpisu wyroku w warunkach art. 419 § 2 k.p.k. Odmowa przyjęcia wniosku może bowiem nastąpić wtedy, gdy został on złożony przez osobę nieuprawnioną lub **po terminie** (art. 422 § 3 w zw. z art. 457 § 2 k.p.k.). Tylko bowiem dokonanie czynności procesowej po upływie terminu zawitego jest bezskuteczne (art. 122 § 1 k.p.k.). Przepis art. 422 § 3 k.p.k. nie przewiduje natomiast wydania decyzji o odmowie przyjęcia wniosku, gdy został on złożony przed rozpoczęciem biegu terminu. Poczynić od razu należy zastrzeżenie, że chodzi tu o sytuację, gdy wyrok został wydany, ale jeszcze nie nastąpiło doręczenie. W orzecznictwie przyjmuje się bowiem, że jedynie złożenie wniosku przed ogłoszeniem wyroku powoduje jego bezskuteczność (por. postanowienia SN z: 1 VI 2010 r., IV KZ 30/10; 19 II 2013, II KZ 5/13).

Ponadto art. 524 § 1 zd. 2 k.p.k. określa, że terminu do złożenia wniosku o doręczenie orzeczenia z uzasadnieniem biegnie od daty ogłoszenia wyroku.

Modyfikację w tym zakresie wprowadza jedynie art. 422 § 2 k.p.k. Jednak nieskorzystanie przez oskarżonego z możliwości późniejszego złożenia wniosku i dokonanie tej czynności na zasadach ogólnych wynikających z art. 524 § 1 zd. 2 k.p.k. oznacza złożenie wniosku w terminie.

Przedstawiona wykładnia przepisów pozwala stwierdzić, że wniosek złożony po wydaniu wyroku, ale przed doręczeniem jego odpisu w warunkach art. 422 § 2 k.p.k., nie może zostać uznany za bezskuteczny.

Skazany w rozpoznawanej sprawie złożył wniosek w terminie wskazanym w art. 524 § 1 zd. 2 k.p.k. Odczytanie jego pisma poprzez art. 118 § 1 k.p.k. oznacza, że jest to wniosek o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku (art. 457 § 2 k.p.k.). Dlatego też zbędne było rozstrzygnięcie w przedmiocie przywrócenia terminu, skoro nie został on uchybiony. W konsekwencji jako bezprzedmiotowe należało uznać postanowienie Sądu Apelacyjnego o odmowie przywrócenia terminu. Wobec tego zostało ono uchylone.

Z tych wszystkich względów Sąd Najwyższy orzekł, jak powyżej.